

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VI.35.114/2025/4.

A tanács tagjai: Dr. Kurucz Krisztina a tanács elnöke
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit előadó bíró
Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró
Dr. Hajas Barnabás bíró
Dr. Rák-Fekete Edina bíró

A felperes: felperes
cím1

A felperes képviselője: Dr. Molnár Angelika ügyvéd
cím2

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Tarcsi Csaba kamarai jogtanácsos
cím4

A per tárgya: adóügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Miskolci Törvényszék 2025. március 14.
napján kelt 101.K.701.156/2024/14. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.
A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2021. január 25-től 2022. szeptember 7-ig tulajdonosa és képviselője volt a Társaság társaságnak (a továbbiakban: Társaság). A elsőfokú adóhatóság (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) a Társaságnál 2019. január 1. – 2022. szeptember 7. közötti időszakra, a felperesnél 2021. évre végzett jogkövetési vizsgálatot. A Társaság bankszámlájáról 2021. december 3-án két tételben, összesen 10.800.000 Ft átutalás történt a felperes számlájára „tagi” megjelöléssel. A felperes az átutalt összegről azt adta elő, hogy a Társaság szállítói tartozásainak kifizetésére fordította, iratanyagot egyik jogkövetési vizsgálat alkalmával sem bocsátott az adóhatóság rendelkezésére.

[2] Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél 2021. évre személyi jövedelemadó és szociális hozzájárulási adó adónemekre kiterjedően végzett ellenőrzést. Az ellenőrzés elrendelését követően, 2023. október 26-án nyilatkozatában a felperes arra hivatkozott, hogy a Társaságtól 10.800.000 Ft kölcsönt kapott, melyből 2023-ban 1.600.000 Ft-ot visszafizetett. Csatolta a 2021. december 2-án kelt ügyvéd által ellenjegyzett kölcsönszerződést.

[3] Az elsőfokú adóhatóság 3904284024 számú határozatával a felperest 2.865.780 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözet, 200 %-os, 5.731.560 Ft mértékű adóbírság és 745.865 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

[4] Indokolása szerint felperes a színlelt kölcsönügylettel a Társaság gazdálkodásából történő pénzkivonást kívánt leplezni, hitelt érdemlően nem igazolta az átutalt összegnek a Társaság érdekében történő vállalkozási célú felhasználását, így azt a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 1. § (3) bekezdésére, 2. § (4) bekezdésére, 4. § (1)-(2) bekezdéseire, 9. § (2) bekezdésére, 28. § (1) bekezdésére, valamint 29. §-ára hivatkozással adóköteles egyéb jövedelemnek minősítette, mely után személyi jövedelemadó, továbbá a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény (a továbbiakban: Szcho.tv.) 1. § (1) bekezdése, 2. § (1) bekezdése alapján szociális hozzájárulási adófizetési kötelezettséget állapított meg.

[5] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 1742442341 számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta.

[6] Indokolása szerint az elsőfokú adóhatóság kétséget kizáróan bizonyította, hogy a felperes lakossági bankszámlájára a Társaság részéről pénzüsszegek kerültek jóváírásra, amit maga sem vitatott. A bevétel megszerzése körében ezért az adóhatóságnak további bizonyítási kötelezettsége nincsen. A felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a megszerzett jövedelmek nem esnek adófizetési kötelezettség alá, a jogkövetési vizsgálat során tett nyilatkozatával szemben csak az ellenőrzés megkezdését követően hivatkozott a kölcsönügyletre, melyről a korábban indult jogkövetési vizsgálatok alkalmával nem tett említést. Helytállóan minősítette az elsőfokú adóhatóság az ügyletet valódi tartalma szerint vagyonskimmentésnek.

[7] A felperes fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a Társaság bankszámlájára 1.650.000 Ft-ot megfizetett, melynek tényét a felszámoló a záró mérlegben rögzítette. Tévedett az elsőfokú adóhatóság, amikor ezt az összeget nem vette figyelembe, mivel ezzel a felperes igazoltan elszámolt. A fennmaradó 9.150.000 Ft-nak a Társaság gazdálkodása érdekében történő felhasználását a felperes igazolni nem tudta, így az változatlanul adóköteles

bevétel, ezért a felperest 2.427.953 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözet, 4.855.906 Ft adóbírság és 631.899 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

[8] A felperes keresettel támadta az alperes határozatát.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[9] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[10] Indokolása szerint az elsőfokú adóhatóság széleskörű bizonyítást folytatott, a tényállást maradéktalanul feltárta. Bankszámlakivonatokkal igazolta, hogy felperes a Társaság számlájáról átutalt összeggel bevételt szerzett, őt terhelte az Szja tv. 1. § (4) bekezdése és az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 98. § (3) bekezdése alapján annak hitelt érdemlő bizonyítása, hogy a megszerzett bevételt az adóköteles jövedelem számításánál nem kell figyelembe venni. Hangsúlyozta, felperes az adóellenőrzés megindítását követően hivatkozott elsőként a Társasággal kötött kölcsönszerződésre, a korábbi jogkövetési vizsgálatok és a felszámolási eljárás során nem. Az alperes helyesen utalt az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 2. §-ára, a valódisági klauzúrára, az ügyletek valódi tartalmuk szerinti adójogi szempontú értékelésére.

[11] A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 15. § (2) bekezdése alapján hangsúlyozta, hogy minden gazdasági eseményt könyvelni kell, melynek a Társaság iratanyagában meg kell jelennie. A kölcsönszerződés a kiállítása időpontjában nem vált a Társaság iratanyagának részévé, emellett a szerződést mind a kölcsönnyújtói, mind a kölcsönvevői pozícióban a felperes írta alá. Utalt a KGD 2016.39. számú döntésre. A kölcsönnyújtás tényét a bankszámlakivonaton rögzített „tagi” hivatkozás nem támasztja alá, a közlemény nem alkalmas a kölcsönnyújtás tényének igazolására. Az alperes helytállóan minősítette a kölcsönügyletet fiktív, utólagosan létrehozott szerződésnek. Tévesen hivatkozott a felperes arra, hogy alperes a kölcsönszerződés létrejöttét elismerte.

A felülvizsgálati kérelem, befogadás iránti kérelem

[12] A felperes vagylagosan előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek elsődlegesen a hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását; másodlagosan a megváltoztatását, a megtámadott közigazgatási cselekmény elsőfokú határozatra is kiterjedő – a társaság számlájáról felperes számlájára átutalt 10.800.000 Ft összeg vonatkozásában megtett megállapítások tekintetében történő - megsemmisítését, e körben az elsőfokú adóhatóság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[13] A befogadhatóság körében a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* és *ab)* alpontjait jelölte meg. Álláspontja szerint a kölcsönügylet kétféle, eltérő minősítésére került sor, mivel az Art. 2. §-a szerinti valódisági klauzula alapján történő átminősítés mellett az alperes az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltak szerint jogszerűen elfogadta, hogy 1.650.000 Ft-ot a felperes 2023-ban visszafizetett, a Társaság tartozásainak kiegyenlítésére fordított, mely összeggel az utólagosan megállapított adóalapot csökkentette. Erre az összegre vagyonkivonást nem állapított meg, azonban a további 9.150.000 Ft-ot változatlanul adóköteles egyéb jövedelemnek tekintette. Az Art. 2. §-a szerinti valódisági klauzula alkalmazásával azonban egy ügyletet nem lehet kétféleképpen minősíteni.

[14] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja alapján arra hivatkozott, még nem született kúriai döntés, amely állást foglalt volna abban az elvi jelentőségű jogkérdésben,

hogy valamely ügyletnek a kétféle - részben valódi tartalom szerinti, részben valódi tartalmát kétségbe vonó – minősítése jogszerű-e.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontjával összefüggésben azt adta elő, hogy az elsőfokú bíróság szerint az adóhatóság által feltárt körülmények alapján a kölcsönszerződés bizonyító ereje megdőlt, nem támasztotta alá hitelt érdemlően a kölcsönnyújtás tényét. A jogerős ítéletben hivatkozott kúrai döntésekkel azonban ügyszakosság nem állapítható meg. Utalt a Kúria Kfv.35.328/2018/10., Kfv.35.188/2013/7., Kfv.35.592/2015/6. számú döntéseire, röviden ismertetve azok eltérő tényállásait. A kúrai döntések közös jellemzője, hogy olyan, alapvetően ügyvezetők által történt készpénzfelvetelekről szólnak, amikor az ügyvezetők a felvett összegeket a társaság házipénztárába befizették, illetve a társaság érdekében történő felhasználást állították. Ezzel szemben a perbeli esetben a Társaságtól sajátkénti rendelkezésre kapott kölcsönt, melynek visszafizetésére azonban nem köteles.

[16] A Kúria Kfv.35.602/2017/5. számú döntése tényállásával sem állapítható meg ügyszakosság, mivel ebben az ügyben olyan társaságtól érkezett átutalás, amellyel semmilyen igazolható kapcsolatban nem volt az ügyvezető, az utalások jogcím nélküliek voltak. A Kúria a jogcím nélküli átutalással összefüggésben jutott arra a következtetésre, hogy az adott per felperese okirattal igazolhatta volna a kölcsön jogcímét, azonban kölcsönszerződést nem mutatott be.

[17] Álláspontja szerint a KGD 2016.190. számú eseti döntésében a Kúria rögzítette, hogy felperes a befizetett összegek után csak akkor mentesülhet az adófizetési kötelezettség alól, ha kétséget kizáró módon igazolja a kölcsönnyújtás megtörténtét. A Kúria Kfv.35.021/2017/5. számú határozata kimondta, hogy tanúk nyilatkozatán kívül okirati bizonyíték hiányában a felperes a kölcsönnyújtás tényét nem tudta igazolni. A Kúria a hivatkozott döntésekben úgy foglalt állást, hogy az okirat alkalmas bizonyíték lett volna a kölcsön jogcím igazolására.

[18] A perbeli esetben a Társaság kölcsönt nyújtott részére, melyet igazol az átutalás közleményében feltüntetett jogcím („tagi”), a bankszámlakivonat, az ügyvéd által ellenjegyzett teljes bizonyító erejű kölcsönszerződés. Nem vitatta, hogy a kölcsönszerződést csak az ellenőrzés elrendelését követően bocsátotta az adóhatóság rendelkezésére és adta át a felszámolónak, azonban ettől függetlenül igazolja az abban foglaltakat.

[19] Az ügy kapcsán az Air. 99. § (1) bekezdésének második fordulata alapján az a jogkérdés merül fel, hogy milyen terjedelmű bizonyítás várható el az adózótól azon túl, hogy a bevétel „adómentességét” igazoló teljes bizonyító erejű magánokirattal, számviteli bizonylattal rendelkezik, és milyen szintű bizonyítással dönthető meg az ilyen okiratokkal alátámasztott adózói állítás. Van-e lehetőség a teljes bizonyító erejű magánokiratokkal igazolt tartalom valószínűsítéssel történő kétségbevonására. A felvetett jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége abban áll, hogy egy teljes bizonyító erejű magánokirat – mely az ellenkező bizonyításáig teljes bizonyító erővel bizonyítja az abban foglalt nyilatkozat megtételét - elégséges bizonyítékkul szolgálhat-e bármely adómentesség fennállásának igazolására.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[21] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúrai határozatot és

annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[22] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére

kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[23] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet – a felperes befogadási kérelmében megjelölt indokok mellett – a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi befogadási ok alapján megvizsgálta, és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[24] A befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. A befogadást önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére hivatkozás nem alapozza meg.

[25] A felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölte a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontját, mellyel összefüggésben arra hivatkozott, hogy egy ügylet kétféle minősítéséről a Kúria még nem foglalt állást.

[26] Elvi jelentőségűnek, és így a felülvizsgálati eljárás lefolytatására alapul szolgáló jogkérdésnek az olyan jogkérdések minősülnek, amelyek egy adott jogi norma tartalmával, ahhoz kapcsolódó jogkövetkezményekkel, illetve a jogi norma alkalmazhatóságával kapcsolatosak. Az Art. 2. § (1) bekezdése, a szerződés tartalom szerinti minősítése évek óta létező jogintézmények, széleskörű az ezzel kapcsolatos adóhatósági és bírósági gyakorlat. A felperes részéről előadottak nem támasztják alá, hogy a kölcsönügyletet az adóhatóság eltérően minősítette volna. Az általa átvett pénzüsszeg Társaság érdekében történő felhasználásának részbeni elismerése nem jelenti automatikusa a kölcsönszerződés létrejöttének elismerését. A felperes sem hivatkozott arra, hogy a felvetett kérelemmel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn, ilyet a Kúria sem tárt fel jelen ügyben.

[27] A kölcsönszerződés, mint teljes bizonyító erejű magánokirat megítélése az ügy érdemére tartozó kérdés. Az eljárás során feltárt tények, körülmények, bizonyítékok, nyilatkozatok, az események időrendi sorrendje, mindezek súly szerinti, megfelelő, egyenként eltérő egyedi értékelése alapján lehet eldönteni, hogy egy teljes bizonyító erejű okirat az abban foglaltakat megfelelően tanúsítja-e. A tényállás feltáratlanságára a felperes nem hivatkozott. A bizonyítékok, a mérlegelési szempontok értékelésén alapuló ítélet felülvizsgálati eljárásban eredménnyel csak akkor támadható, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bizonyítékok mérlegelése kirívóan okszerűtlen. Az elsőfokú bíróság a tényállást a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi

CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdése szerint állapította meg, döntésének jogi indokolása a Kp. 84. § (2) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltaknak megfelel. Részletesen ismertette álláspontját, a felperes által felvetett jogsértéseket vizsgálta, indokolási kötelezettségének eleget tett, felülmérlegelésre a Kúriának nincs jogszabályi lehetősége.

[28] Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva – Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpont – a befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére, legalább áttételesen, jogi hatást gyakoroljon. A felperes nem támasztotta alá, hogy az egyedi ügyben felmerült probléma a társadalom széles körét érintené, a jogkérdés a saját ügyén túlmutatna, továbbá arra sem hivatkozott, hogy nagy számban lennének folyamatban ügyek ugyanezen jogkérdésben, amelyek jogszerű megítéléséhez kúriai iránymutatás szükséges. Ennek hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja szerinti befogadás nem indokolt.

[29] Az Európai Unió Bírósága (EUB) előzetes döntéshozatali eljárása kezdeményezésének szükségességét a felperes nem hivatkozott, illetve az ügy sem vetett fel az uniós jog értelmezését igénylő kérdést az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke értelmében. Mindezek hiányában a felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ac)* alpont alapján sem volt befogadható.

[30] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontjára alapított befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdése szerint indokolással alá kell támasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében. Ez a befogadási ok a felülvizsgálat tárgyát képező bírói határozathozatalhoz kapcsolódó, bírósági eljárás során bekövetkezett eljárási szabályszegést, vagy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél alapvető eljárási jogának sérelme állítását követeli meg. A felperes erre a befogadási okra nem hivatkozott, a Kúria sem tárt fel az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, így ennek hiánya miatt sem volt indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása.

[31] A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti befogadási okra a felperes nem hivatkozott, így a felülvizsgálati kérelem *e* pont alapján sem volt befogadható.

[32] A Kúria megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme felsőbbbíróági iránymutatást igénylő kérdést nem tartalmaz, ezért a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatását nem minősítette indokoltnak.

[33] Mindezek folytán a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdés alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[34] *A meghatározott törvényi feltételek fennállása hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadását meg kell tagadni.*

Záró rész

[35] A végzés ellen a Kp. 116. § *d)* pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadása tárgyában a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül határozott.

Kúria

7

VI.Kfv.35.114/2025/4-I

Budapest, 2025. május 15.

Dr. Kurucz Krisztina sk. a tanács elnöke

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk. előadó bíró

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk. bíró

Dr. Hajas Barnabás sk. bíró

Dr. Rák-Fekete Edina sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő